

Et hoc etiam; Joan. Baptista de Barbobus de Filiisfamil. quæst. 45. n. 15. Rosignol. loc. cit. sub num. 9. et alii. Unde Legistæ in l. *Filius*. ff. de *His qui sunt sui, vel alieni Juris*, quos citat Fagnan. lib. 3. *Decretal.* in cap. *Cum esset* 10. de *Testament.* numer. 104. et sequitur Menochius de *arbitrariis Judicium* l. 2. cent. 1. num. 28. et Bartolus in d. l. *Filius*, de *his qui sunt sui, vel alieni juris*, factum reputant filium, si credat Matri asserenti eum ex adulterio esse genitum, ut factum reputarunt Regem, qui renunciavit, et dimisit Regnum, eo quod Mater Regina in articulo mortis asseruisset, Filium, qui jam Regnum assumpserat, non esse ex se, et marito rege procreatum, sed ex se, et quodam milite; et teste Fagnano loc. cit. conveniunt Doctores, quod talis non tenebatur Matri credere in foro conscientie, quia ei non credit lex, cui debebat se conformare, et merito Bartolus loc. cit. ipsum arguit nimie levitatis, eo quod fiderit verbis matris, et subdit, quod, si ipse in tali casu fuisset, non deposuisset, quia matris verba non possunt filiis præjudicare quoad filiationem, per textum in l. *Neque professio*, C. de *testamentis*, et l. *Non nudis*, C. de *probationib.* et aliis concordantibus. (117. Intellige hæc tamen de filio, qui non habet conscientiam læsam. arg. d. l. *Filius*, de *his qui sunt sui, vel alieni juris*, alioquin si veniat contra conscientiam, ædificat ad gehennam; c. fin. de *Præscript.* Fagnan. cum aliis in lib. 5 *Decretal.* c. *Officii* 9, de *Pœnit. et remiss.* num. 20, ubi in summano sub n. 18, dicit præcis verbis, quod « filius, qui matri eum spurium asserenti, fidem adhibuit, et Regno renunciavit, deluditur a Legistis, laudatur a Canonistis. »

(118. Filius pluribus modis liberatur a patria potestate. *Primo*, per mortem naturalem patris, per textum in § 1, vers. *Hic vero*, Instit. *Quibus modis jus patriæ potest. solv.* (119. *Secundo*, per ejusdem patris mortem civilem, scilicet per deportationem in insulam ob maleficium, prout habetur in § *Cum autem*, Instit. *Quibus modis jus patriæ potest. solv.* (120. *Tertio* per lapsum patris in hæresim, etiam ante condemnationem, textu expresso in cap. 2. § *Illorum autem filiorum, de Hæreticis* in 6. (121. *Quarto* per electionem filii ad patritiam, vel Consularem dignitatem; leg. ult. Cod. de *Decurionibus* l. 10, et l. ult. Cod. de *Consulibus* l. 12 et § *Filiisfamilias*, Instit. *Quibus modis jus patriæ potest. solv.* (122. *Quinto*, per electionem filii in Episcopum; cap. *Per venerabilem, qui filii sint legitimi*. Sic etiam per assumptionem ad Cardinalatum filius liberatur a patria potestate; Glossa in Extravag. *Execrabilis, de Præbend. inter communes, vers. Solemnitatem*, Bartolus in tract. de *Præstantia Card.* p. 1, q. 1, num. 69. Covarr. in c. *Quia nos* num. 5, de *Testament.* Bossius de *patr. Potest.* c. 2, n. 76, et communis aliorum. (123. *Sexto*, per professionem Filii, seu Patris in Religione; Sic communior Doctorum, tum Juristarum, tum Theologorum. Ex Juristis Baldus in l. *Sacrosancta* num. 1. Cod. de *Episcopis, et Clericis*. Mysingerius in

§ *Filiisfamilias*, Instit. *Quibus modis Jus patr. potest. solv.* Covarr. in cap. *Qui nos* num. 5, de *Testament.* et alii plures quos allegat, et sequitur Joan. Angel. Bossius de *patr. Potest.* cap. 2, n. 36. Ex Theologis Molina de *Justitia* tom. 1, tract. 2, disp. 140, vers. *Utrum autem*, Sanchez in *Summa* lib. 5, cap. 5, num. 29. Azorius *Instit. moral.* part. 2, lib. 2, cap. 29, vers. sexto. Armilla verb. *Patria Potestas*, Layman lib. 3, de *Justitia* tract. 3, par. 3, cap. 8, sub num. 13, ubi testatur de communi. (124. *Septimo*, per emancipationem filii coram Judice factam; l. ult. cod. de *Emancip.* l. *Instit.* (125. *Quibus modis jus patr. potest. solv.* *Octavo* per adoptionem filii familias factam non ab extraneo, sed ab Avo paterno vel materno, l. *Cum in adoptivis* § *Si vero*, Cod. de *Adoptionibus*.

(126. Filii alendi sunt a suis parentibus: l. *Si quis a liberis*, ff. de *agnoscend. et alend. Liberis*. (127. Non solum legitimi, sed etiam spurii. Quamvis enim Jure Casareo parentibus interdictum esset alimenta præstare Spuriis, seu ex coitu damnato ortis; Authent. *Quibus modis naturales*, etc. § penult. Authent. *Ex complexu*, Cod. de *Incest. nuptiis*, Authent. *Licet*, Cod. de *naturalibus Liberis*; Jure tamen Canonico sancitum est, quod a parentibus moderata alimenta debeant præstari quibuscumque illegitime natis, c. *Cum haberet* 5, de *Eo qui duxit in Matrimonium, quam polluerat adulterio*, ibi in fine: « Sollicitudinis tamen tuæ intererit, ut uterque parentum liberis suis, secundum quod eis suppetunt facultates, necessaria subministret. »

(128. Cum hac tamen advertentia, quod mater tenetur alere filios primo triennio, et post triennium tenetur pater usque ad emancipationem, ut colligunt recte Doctores ex l. *Nec filium*, Cod. de *patria Potest.* et cap. *Ex litteris, de Convers. infidelium*, ubi decernitur filium a patre alendum post triennium. Unde deducti sunt hi vulgati versiculi:

*Mater alit puerum trimum, trimoque minorem;
Majorem vero pascere patris erit.*

(129. Nomine alimentorum aliud intelligitur respectu patris, et aliud respectu matris; respectu enim matris intelligitur solum lac, plus enim quam lac non tenetur filio exhibere; Unde si proli alia necessaria subministraverit sine animo donandi, potest repetere a patre; leg. *Alimenta*, Cod. de *Negotiis gestis*, et cit. l. *Si quis a liberis* § *Si mater alimenta*, Azorius *Instit. moral.* par. 2, l. 2, cap. 5, qu. 8. Bonac. de *Leg. disp.* 6, quæst. unic. punct. 6, § 2, num. 3. Gobat. in *Quinario* tract. 5, cap. 28, num. 15 et 19. La Croix l. 3, par. 1, num. 697, et alii passim. (130. Si autem mater nequeat ipsa lac præbere filio, tenetur pater suis impensis nutricem conducere. Si vero possit ipsamet, tenetur præbere, vel suis impensis nutricem conducere; Azorius loc. citat. Bonac. loc. cit. punct. 6, num. 5. Gobat. loc. cit. 697, num. 19 et 20. La Croix loc. cit. n. 697, et alii. (131. In defectum patris, si is videlicet pauper sit, tenetur alere filios et

paternus, vel alii ascendentes, et in defectum ascendentium paternorum, hæc obligatio devolvitur ad matrem uti colligitur ex l. *Si quis a liberis*, ff. de *Liber. agnoscend.* § *Utrum autem*, et Authent. *Si pater*, Cod. de *Divortio* in fine, et tenet Thesaurus dec. 212, num. 9. Layman loc. cit. num. 7. Angelus Armilla, Silvester verb. *Alimenta*, et alii apud Gobat. in *Experient.* tract. 10, num. 782, (132. quamvis addat usum præsentium temporum esse contrarium. Deficiente autem matre, tenetur filios alere avus aliique ascendentes materni; l. penult. ff. de *Filiis agnoscendis*; Layman loc. cit. et alii. Vide verb. *Parentes* num. 8.

(133. Filii etiam Spurii alendi sunt ab hæredibus parentum; Authent. *Licet* Cod. de *naturalibus Liberis*; Gobat. in *Quinario* loc. cit. num. 31. Covarruv. in *Epitome decret.* part. 2, cap. 8, § 6, num. 21. La Croix loc. cit. num. 698, et alii. Aut a Fisco, si bona patris ei sint addicta ob crimen distinctum a crimine hæresis, vel læsæ Majestatis; Gobat. loc. cit. La Croix loc. cit. Bonacinal. c. n. 10. (134. Clericus potest filio Spurio alimenta suppeditare etiam ex bonis Ecclesiasticis; Navarr. in tract. de *Spoliis Clericorum* § 10, num. 11. Azorius loc. cit. cap. 12, qu. 4. Filiiuc. tract. 28, par. 2, num. 31. Bonacina loc. cit. num. 4. Gobat. loc. cit. n. 29, et alii argum. cap. *Pasce* dist. 86 et c. *Cum haberet* 5, de *eo, qui duxit in Matrimonium*. (135. Supradicta tamen de præstandis alimentis Filiis, intelligi debent, si Filii non possunt habere, unde se alant, cit. l. *Si quis a liberis*, ff. de *Filiis agnoscend.* § *Sed si Filius*. Covarruv. loc. cit. num. 13, cum cæteris Jurisconsultis, Gobat. loc. cit. numer. 24. Layman loc. cit. num. 7. Regin. lib. 20, num. 39, et alii: Alimenta enim debent præstari, si necessitas adsit, et non aliter; Thesaurus loc. cit. num. 16. Gobat. loc. cit. num. 24, et alii passim. Unde si filius aliunde habeat sufficientem sustentationem, vel laborando honeste acquirere possit spectata qualitate personæ, ac status sui, vel si sit artifex, parentes non tenentur ipsum alere: tunc enim præsumitur posse seipsum alere; Thesaurus loc. cit. num. 24, quandoquidem quilibet præsumitur ex suo officio posse non solum ali, sed etiam ditari; Sic ex Baldo Gobat. loc. cit. numer. 24. Thesaurus loc. cit. et alii.

(136. Filios spirituales esse alendos a patribus spiritualibus, docent quidam Juristæ apud Tiraquell. *Commentar.* in l. *Si unquam* Cod. de *revocat. Donat.* Glossa in verb. *Suscepit liberus* num. 31. At, ut recte notant Gobat. loc. cit. num. 29. La Croix loc. cit. n. 703, et alii, nulla lex, vel consuetudo hoc probat, quod Filii Spirituales alendi sint a patribus Spiritualibus, si desint Parentes naturales, unde talis opinio videtur minus probabilis. Citati Doctores.

(137. Filii an possint, et ob quas causas, exheredari; Vid. verb. *Exhereditatio*.

(138. Filii quorum honorum dominium habeant, et quid possint, vel non, circa sua bona. Vid. verb. *Bona* art. 4, et verb. *Dominium*.

(139. Filii quas eleemosynas facere possint; Vide verb. *Eleemosyna*.

(140. Varia de filiis expositis; Vid. verb. *Parentes* a n. 20. ad 32. et verb. *Expositi*.

(141. Filius, an et quando teneatur ad restitutionem mutui sine consensu Patris accepti; Vide verb. *Mutuum* a n. 5. ad 19.

SUPPLEMENTA AUCTORIS.

(142. Filii ex matrimoniis occultis nati, fraudari nequeunt bonis paternis, et avitis; Bened. XIV, t. 1, Constitut. 35, incip. *Satis Vobis* § 9. Filii nati ex soluto, et soluta legitantur per subsequens Matrimonium; Idem Constit. 113, incip. *Reddita* § 2. Filii nati ex Adulterio, et nati constante Matrimonio, non legitantur per subsequens Matrimonium; idem *ibid.* § 3, et per tot. Si autem filii generati ex adulterio, nati sint post mortem legitimæ uxoris, cum quantum ad hoc inveniantur Textus Textibus contrarii, cumque Doctores Doctoribus, Tribunalia Tribunalibus adversentur, non aliter disponderet in hoc casu Pontifex, quam secundum sententiam in Tribunalibus, et Curia illius Regionis receptam, in qua esset pronuntiandum. Et in dubio, proli favendum esse censet; Idem *ibid.* § 3.

(143. Filii nati ex incestu, legitantur accedente dispensatione in *Radice matrimonii*; Idem *ibid.* Ut autem obtineatur dispensatio in radice Matrimonii requiritur quod proles nata sit ex copula non manifeste fornicaria, sed putative Matrimoniali, quodque impedimentum, quo Matrimonii nullitas inducta est, non a jure Divino, aut naturali, sed a jure dumtaxat Ecclesiastico proveniat; Sicque, et non aliter, legitantur proles incestuosa vigore dispensationis, quæ dicitur in *radice Matrimonii*; Idem *ibidem* § 40.

(144. Filii mulierum Christianarum ex Turcarum contubernio geniti, quando ad Baptismum admitti debeant, nec ne, Vid. tom. 1, verb. *Baptismus*.

(145. Filii in potestate sunt Patris, non vero Matris; Idem tom. 2. Constit. 28, incip. *Postremo mense* § 15. Ubi tamen Fidei Christianæ favor intercedit, potest Mater, invito Patre, Filios ad Baptismum offerre; Idem *ibid.* § 16.

(146. Filii Judæorum in parentum potestate sunt; Idem *ibidem* § 9. Non ideo tamen ipsis relinqui debent, quando constat baptizatos fuisse etiamsi illicite; Idem *ibid.* § 30.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(147. Pacifica haud est opinio Auctoris num. 41, quod habitas ad Matrimonium, quam in parentibus exigit legitimatio per subsequens Matrimonium, non requiratur tempore nativitatis. Communior tamen est sententia, Prolem non legitimari per subsequens Matrimonium, si tempore conceptionis inhabiles erant Parentes ad Matrimonium; Zoef. in *Decreta.* lib. 4, tit. 17, num. 18, rursus in *Pandect.* lib. 25, tit. 7, num. 14, et demum in *Cod.* lib. 4, tit. 27, qu. 5, Stryk

in *us. modern. Pandect. lib. 4, tit. 6, § 1, Wames. Consil. canon. 545, num. 6, Sarmien. lib. 1, select. Interpret. c. 5, n. 5, optime Marend. controvers. jur. lib. 24, c. 5, num. 20. Pax Jordan. Elucubrat. tom. 2, lib. 10, tit. 18, n. 46. Cocceius, Jur. Controvers. lib. 1, tom. 6, qu. 10. Peregrin. de Fideicommiss. art. 24, num. 50. Fusar. de Substitut. quæst. 409, num. 10. Garz. de Benefic. part. 7, c. 2, num. 36. Rot. in recent. decis. 100, num. 51, part. 5, tom. 1.*

(148. Non obstat allegata ab Auctore Lex *Nuper, Cod. de Natural. liber.*, ubi in fine habetur, quod in quæstionibus de statu liberorum, non conceptionis, sed nativitatis tempus, si iis sit favorabile, attendi debeat. « Non obstat (ait ex proxime allegatis Zoes. in *Codic. lib. 5, tit. 17, quæst. 5*), quia quum dicat inspiciendam esse qualitatem, quæ est tempore nativitatis, si ea sit Proli favorabilior non est accipienda de qualitate ex delicto complexus, sed ea quæ causatur ex instrumentis dotalibus confectis vel ante nativitatem, vel postea, cui subjungitur supradicta decisio, ut ne utiquam sit dicenda respicere qualitatem conjunctionis damnatæ, quæ uti dictum non purgatur per nativitatem Proli eo tempore, quo conjuges esse possunt. Nam alias Imperator sibi contradiceret in dict. l. *Nuper*, in cujus principio ad legitimationem desiderat, ut ea in contubernio habeatur, cum qua connubium esse poterat, quæ res respicit omnino copulam, quomodo si ea damnata fuerit non procedat legitimitio, utpote deficiente uno ex requisitis. »

(149. Posita hac sententia, hoc venire solet in quæstionem, an locum habeat legitimitio per subsequens Matrimonium si a morte primæ uxoris ad nativitatem Proli effluxerint dies 182, in quibus concipi ea, et nasci potuit; l. 12, ff. *de stat. Homin. et l. 3, § 12, ff. de suis et legitim. Hæred.* et sic concurreret habitas ad matrimonium utroque tempore conceptionis et nativitatis?

(150. Porro negari haud potest, quod non obstante discordia Philosophorum, et Medicorum prævaluit in jure opinio Hippocratis, qui in lib. *de Partu septimestri* (ab Eruditis apocrypho existimato teste Fabro in *Exercit. de tempor. Human. Part. pag. mihi 14*), scripsit septimo mense incepto, id est diebus 182, hominem nasci posse, ut videre est in dict. l. 12, ff. *de stat. Homin.* et in dict. l. 3, § 12, ff. *de suis et legitim. Hæred.* At ponderandum est, quod in jure nostro non aliter opinio hæc Hippocratis admissa sit, quam si is, de quo agitur, ex justo præterea Matrimonio natus sit, ut satis eruitur ex ipsa l. 12, ff. *de stat. Homin.* et innuunt Noodt in *Comment. ad Pandect. l. 1, tit. 6, § Superest, ac Boemer. in Exerc. in Pandect. t. 1, exerc. 20, § 12.* Ita scilicet favore Matrimonii prudenti consilio statutum fuit, ad amputandas dissensiones, quæ perpetuo inter conjuges duraturæ essent, si Partus septimo mense a die contractus Matrimonii editus alii quam viro attribueretur. Quapropter non est, cur nativitas tempore septimestri, quæ per naturam non est semper certa, et in jure

unice admissa est in gratiam eorum, qui ex Matrimonio geniti sunt, extendatur ad eum, qui extra Matrimonium natus est.

(151. Neque id novum in jure est. Favore quoque ejusdem Matrimonii receptum est, ut qui partus nascitur Marito eum uxore cohabitante, nec manifesta impotentia præpedito, is attribuaturs ipsi Marito, quantumvis Uxor sui copiam aliis fecerit, ad vulgatissimum Textum in l. *Miles 11, § Quæ propter, ff. ad l. Jul. de Adult.* At si extra Matrimonium genitus quis sit ex Muliere, quæ cum pluribus commercium habuit, quum cesset favor Matrimonii, nec ei partus adscribi valet quem Mulier Patrem designavit, ut cum eodem postea Matrimonium contraxerit.

(152. Gravior est quæstio, an ex dispensatione in radice Matrimonii obtenta, post contractum ipsum Matrimonium legitimetur ad omnes effectus Proles antea nata, perinde ac si ex justo Matrimonio nata esset?

(153. Invaluit distinctio, quod aut impedimentum in Parentibus ad ineundum Matrimonium erat juris divini, et dicta dispensatio in radice Matrimonii efficere nequit, ut filii nati perinde legitimentur ac si ex justis nuptiis nati essent, sed vix eis tribuit legitimationem, quæ dicitur per *rescriptum*, quum nequeat Summus Pontifex dispensando tollere nullitatem Matrimonii a jure divino inductam. Aut vero impedimentum erat juris Ecclesiastici, rursus distinguendum est, quod videlicet si Matrimonium nec de facto præcessit, dispensatio in radice Matrimonii operatur, ut in casu præcedenti, legitimationem Filiorum natorum per *rescriptum*, idque quia ubi nullum præcessit Matrimonium, non est radix in qua dispensetur. Sin autem de facto præcessit Matrimonium, quantumvis irritum ex dicto juris Ecclesiastici impedimento, dubium nullum esse potest, quia attentata summa, qua Summus Pontifex pollet, potestate tollendi legem Ecclesiasticam quoad omnes effectus non solum incurrendos sed et incursum, dispensatio in radice Matrimonii vim habeat plenissime legitimandi Filios natos, eodem prorsus modo ac si ex legitimo Matrimonio nati essent; *Molin. de Primogenit. Hispan. lib. 3, cap. 2, num. 2. Fajard. de Legitim. per subsequens Matrim. Torre, de Majorat. Ital. tom. 1, cap. 29, § 4, numer. 28, de plur. seq. De Justis, de dispensat. Matrimon. lib. 1, cap. 7.*

(154. Nec admitti potest opinio Auctoris, n. 44, quod Legitimati per subsequens Matrimonium veniant sub dispositione Hominis directa ad *Legitime natos*. Quum enim in his terminis qualitas legitimitatis tanquam proprie, et vere requisita tempore nativitatis, prædicari nequeat de Legitimatis per subsequens Matrimonium, qui non nisi per quamdam juris fictionem habentur pro legitimis usque ab initio; hinc est quod legitimati per subsequens Matrimonium venire nequeunt sub dicta dispositione ad legitime natos directa; *Marend. Controv. jur. lib. 17, cap. 22, num. 18, et rursus lib. 24, c. 5, num. 34. Peregrin. de Fideicom. art. 24, a n. 25 ad*

plur. seq. *Fajard. de Legitim. per subsequens Matrim. memb. 4, n. 337. Torr. de Majorat. Ital. tom. 1, cap. 29, § 9, a num. 95 ad seq. Rot. in Romana Immissionis 21 Junii 1726, § Recedere, coram bon. mem. Crispol. et in Romana Salviani 8 Maii 1728, § Ut igitur cor. clar. mem. Calcagnin.*

(155. Legitimati per subsequens Matrimonium quoad omnes juris effectus exæquati sunt vere legitimis in his quæ proveniunt, vel a providentia ipsius Legis, vel ab Hominis dispositione Legi tamen conformi, nequaquam vero in his quæ dependent a dispositione Hominis, quæ a Lege recedendo unice ad vere legitimis directa est, quum in his prout in aliis materiis dispositio Hominis faciat cessare dispositionem Legis, ut ex mox allegatis optime præ cæteris disserit *Rot. in Romana Immissionis 21 Jun. 1726, § Si quidem, et plur. seq. cor. bon. mem. Crispolto.*

(156. Non incongrue hic quæritur, an quæ a statutis proveniunt, attribui debeant Legis providentiæ, ita ut ad ea indiscriminatum admittendi sint Legitimati per subsequens Matrimonium?

(157. Si sermo sit de statutis conditis a Communitate, sive Ecclesiastica, sive Laicali superiorem recognoscente, non Legis sed Hominis providentiæ attribui debent, quæ ab ipsis proveniunt, nam ea nequeunt legibus accenseri, obligantque non uti Leges, sed uti pacta; *Huber. in Prælect. Jur. Roman. et Hodiern. part. 2, lib. 1, tit. 3, n. 11. Strauch. ad jus Justin. dissert. 1, thes. 9. Stryk. Jurisdic. dist. 5, disp. 11, cap. 1, a num. 7, ad plur. seq. Ziegler. de Jurib. majest. lib. 1, cap. 4, § 16.* Atque hinc nequeunt Legitimati per subsequens Matrimonium indiscriminatim admitti ad ea quæ proveniunt a statutis; Eo vel maxime quod Legitimati per subsequens Matrimonium pro vere legitimis habeantur, quoad ea dumtaxat, quæ proveniunt a jure communi; *Add. ad Zoes. in Codic. lib. 5, tit. 27, l. F. Fajard. de Legitim. per subsequens Matrim. memb. 4 num. 302.*

FISCUS.

Vide verb. POENA, art. 2, num. 7

FORNICATIO.

Vide verb. LUXURIA, a num. 3 ad 9, et verb. POENA, art. 2, num. 102, 103.

FORTITUDO.

Vide verb. VIRTUS, num. 120.

FORUM, SEU FORUS.

SUMMARIUM.

1. Nomen Fori varias habet significationes. — 2. Forum in neutro genere, unde veniat, et pro quo accipitur? ad num. 3. — 4. Forus in masculino genere quid sit? — 5. ad 6. Forus competens qui sit.

(4) Hæc historia, si vera foret, quæstionem illam perantiquam, et perobscuram solveret de muliere, quam D. Lucas peccatricem appellat. Verum quum de illa nondum liqueat (nec unquam liquebit, ait Ant. Sandini in *Histor. Familiæ Sacræ cap. x.*) hæc

ADDITIONA TENTA NOVISSIMA AUCTORIS.

(158. Quis fuerit filius Viduæ Civitatis Naim a Christo e mortuis revocatus, tradit inter alios eruditissimus Clericatus parte prima delle *Spighe raccolte*, italico idiomate edita, dicens, quod vocabatur *Maternus*, ætatis viginti circiter annorum, dives, et nobilis, lubricam vitam ducens cum Maria Magdalena tunc in dicta Civitate Naim commorante, solo milliario a suo Castro Magdalo distante: « Et erat mulier in Naim molliens virum ex molliæ pestis alliciendo ad libidinem, » ut tradit Victor Antiochenus, relatus ab Alberto Magno cap. vii in *Lucam*. Mortuo, Deo sic disponente, Materno, et a Christo in vitam restituto; is Madgalenam monuit de visis horrendis suppliciis, quibus torquentur peccatores, ipsam serio exhortans ad poenitentiam de peccatis commissis, et ad omnimodam conversionem, ut et ipse decreverat, et factu jam cæperat. Magdalena, monitis et exhortationibus *Materni* obtemperans, illico penitus contrita convolvit ad pedes Jesu Christi existentis in eadem civitate, et ad mensam accubentis in domo Pharisæi: *Et ecce mulier, quæ erat in Civitate peccatrix, ut cognovit, quod accubisset in domo Pharisæi, at tulit alabastrum unguenti, et stans retro secus pedes ejus, lacrymis caput rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes ejus et unguento ungebat. Luc. cap. vii, 17.* Et exinde uterque ad meliorem frugem vere conversi, fidelissimi sequaces facti sunt Jesu Christi, ut et fecit vidua *Materni* mater facta discipula, et sectatrix *Deiparæ Virginis*, ut notat laudatus *Albertus Magnus* in cit. cap. vii *Luc.* Tandem post passionem, mortem, Resurrectionem, et Ascensionem Domini Nostri Jesu Christi, a D. Petro Apostolo una cum Eucherio, et Valerio, ordinatus *Maternus* Episcopus, et ad convertendos Tungrenses, Coloniaenses, et Trevirenses, aliosque finitimos populos missus, sanctissime obiit Treveris Episcopus, et ejus festum colitur die 14 Septembris (1).

— 7. Reus coram incompetente Judice conventus impune non comparet. — 8. Orta quæstione de competentia Fori inter Judicem Ecclesiasticum, et Laicum, debet cognoscere Ecclesiasticus. — 9. Plurimi sunt modi generaliter loquendo sortiendi Forum. — 10. At modi ordinarii, et speciales sortiendi Forum

ab auctore nostro proposita pura puta fabella credenda est. Alia etiam falsitatis argumenta occurrent, si auctores, qui de S. Materno scripserunt, consulas. (NOTA EX EDIT. ROM.)